Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

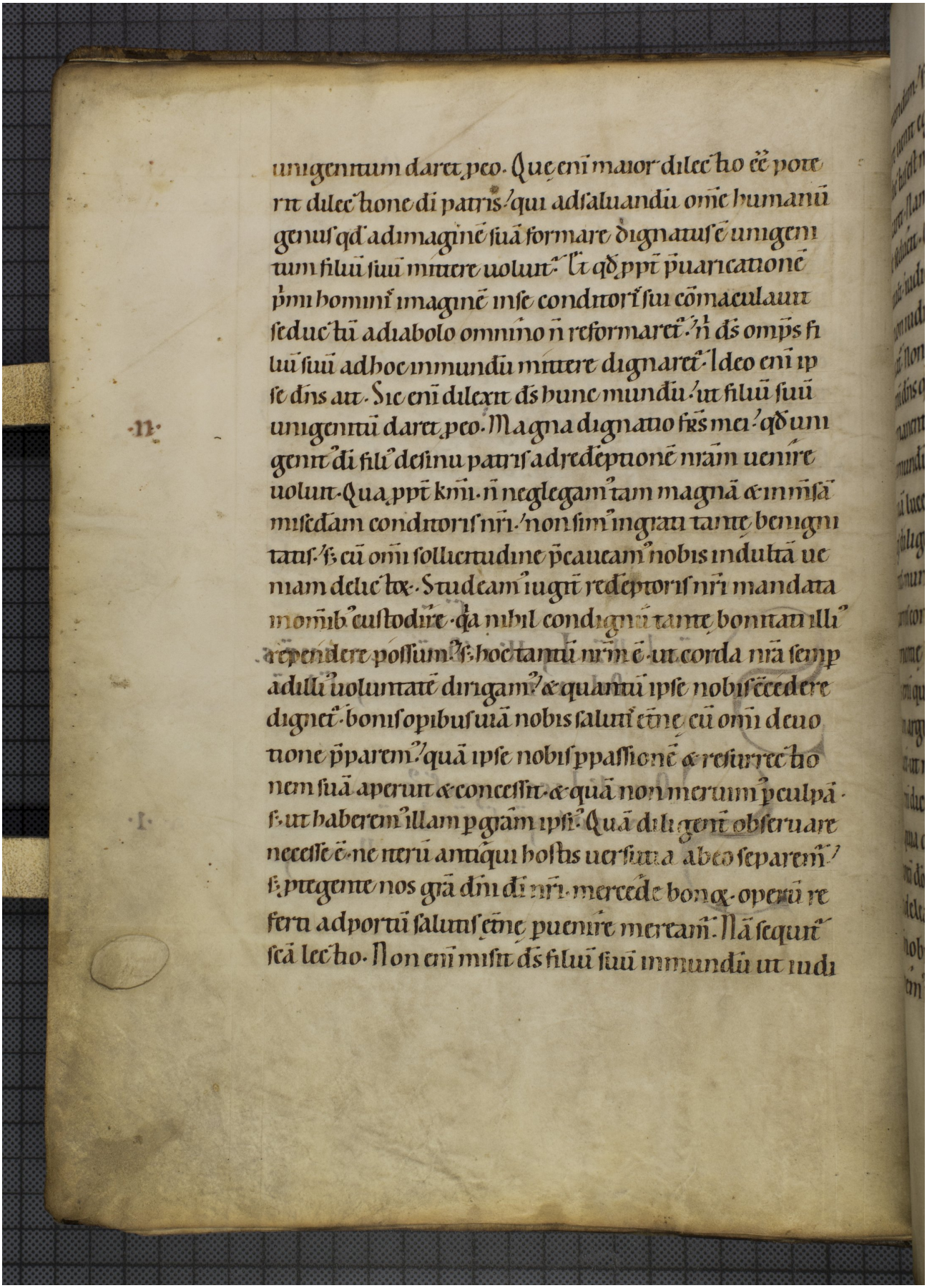

unigenitum dari peo. Quę enim maior dilectio esse potu
rit dilectione di patris. qui ad saluandum omne humanum
genus qd ad imaginem suam formare dignatus est unigeni
tum filium suum mittere uoluit. Et qd ppter puaricationem
primi hominis imaginem in se conditoris sui commaculauit
seductum a diabolo omnino non reformaret. nisi ds omps fi
lium suum ad hoc in mundum mittere dignaretur. Ideo enim ip
se dns ait. Sic enim dilexit ds hunc mundum. ut filium suum
unigenitum daret peo. Magna dignatio fris mei. qd uni
genit di filius de sinu patris ad redemptionem nram uenire
uoluit. Qua ppter km. ni neglegam tam magnam et in misa
misedam conditoris nri. non sim ingratus tante benigni
tatis. sed cum omni sollicitudine precaueam nobis indulta ue
niam delictorum. Studeam iugiter redemptoris nri mandata
omnib custodire. qa nihil condignum tante bonitati illi
rependere possum. sed hoc tantum nrm est. ut corda nra semp
a dilli uoluntate diriganm. et quantum ipse nobis concedere
dignet. bonis opibus uita nobis salutem etne cum omni deuo
tione preparem. qua ipse nobis ppassione et resurrectio
nem sua aperuit et concessit. et qua non merum peculpa
s. ut haberem illam pgram ipsi. Qua diligenter obseruare
necesse est. ne iterum antiqui hostis uersutia a deo separem.
sed pregente nos gra dni di nri. mercede bonorum re
ferri ad portum salutis etne puenire meream. Ma sequen
sca lectio. Non enim misit ds filium suum in mundum ut iudi